

Sygn. akt XU 1280)13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Katowicach X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Torbus
Protokolant:	Małgorzata Sujka

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014 roku w Katowicach

sprawy W. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 9 kwietnia 2013 roku znak (...) -6

Oddala odwołanie.

SSO Beata Torbus

/Przewodniczący /

Sygn. akt XU 1280/13

UZASADNIENIE

Ubezpieczony W. G. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. z dnia 9 kwietnia 2013 r. odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, że występujące u niego schorzenia m.in. cukrzyca typu II, dolegliwości bólowe kręgosłupa, nadciśnienie tętnicze, uszkodzenie wątroby czynią go niezdolnym do pracy zgodnej z jego wykształceniem i kwalifikacjami zawodowymi. Podniósł, iż potrzebuje nieustannej diagnostyki, wsparcia medycznego, leczony farmakologicznie. Domagał się zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. (k. 2-3).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podnosząc, iż lekarz orzecznik ZUS i Komisja Lekarska ZUS nie stwierdzili u ubezpieczonego niezdolności do pracy (k. 11 a.s.).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. G. urodził się dnia (...) Legitymuje się wykształceniem wyższym. Z zawodu jest inżynierem elektrykiem. Bezpośrednio po studiach pracował na Politechnice (...) jako pracownik techniczny. Przygotował prace do doświadczeń laboratoryjnych. Pracował tam przez rok, a następnie odbywał roczne przeszkolenie wojskowe. W latach 1978-1991r. był zatrudniony w Kombinacie Budowlanym w K. najpierw jako mistrz utrzymania ruchu a później kierownik działu elektrycznego. Wykonywał wówczas czynności biurowe. Od 1991r. prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiotem są usługi elektroinstalacyjne. Firma ubezpieczonego zajmuje się naprawą, usuwaniem awarii maszyn w firmach, z którymi ma zawarte stałe umowy tj. S., A., firmą (...). W ramach tych umów z w/w firmami ubezpieczony w ramach działalności gospodarczej konserwuje maszyny, utrzymuje w ruchu maszyny produkcyjne usytuowane na poziomie zero i suwnice usytuowane na wysokościach. Ubezpieczony obecnie zatrudnia dwóch pracowników na stanowisku elektryka i ślusarza. Pracownicy ci wykonują większość tych prac. Ubezpieczony dozoruje ich prace.

Ubezpieczony od 5 lipca 2012r. do 8 stycznia 2013r. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W okresie pobierania świadczenia rentowego wykonywał jedynie czynności biurowe w swojej firmie. Obecnie nie wykonuje z pracownikami prac fizycznych.

W dniu 21 lutego 2013r. wystąpił z wnioskiem o rentę na dalszy okres.

Orzeczeniem z dnia 6 marca 2013r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Komisja Lekarska ZUS dnia 29 marca 2013r. orzekła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

(akta organu rentowego, zeznania ubezpieczonego e-protokół k. 117 a.s., wykaz zatrudnionych pracowników k. 119a.s., protokoły z wykonywanych czynności w ramach działalności gospodarczej k. 120-142 a.s.).

Sąd badając sprawę dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii, chorób wewnętrznych, ortopedii, medycyny pracy.

Biegli sądowi neurolog - K. S. oraz ortopeda – E. M. w opinii z dnia 1 lipca 2013r. (k. 24-26 a.s) rozpoznały u ubezpieczonego: przebyte w styczniu 2011r. złamanie kostki bocznej podudzia prawego powikłane pourazowym zanikiem kości (...), obecnie bez cech zespołu (...), ześlizg prawdziwy trzonu L5 I/II st. I dyskopatię L5-S1 z zespołem bólowym, niewielkim ograniczeniem funkcji ruchowej, bez patologii korzeniowej, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i dyskopatię szyjną bez istotnego upośledzenia funkcji i bez objawów chorobowych ze strony korzeni szyjnych i bez cech mielopatii szyjnej, zmiany degeneracyjne łątki przyśrodkowej kolana prawego bez cech stanu zapalnego stawu i bez zaburzeń jego funkcji. Biegłe stwierdziły, iż z neurologiczno- ortopedycznego punktu widzenia ubezpieczony począwszy od dnia 1 marca 2013r. nie jest nadal częściowo niezdolny do pracy z powodu ogólnego stanu zdrowia. Nastąpiła poprawa stanu zdrowia w porównaniu do badania lekarza orzecznika ZUS z dnia 30 sierpnia 2012r. Biegłe wskazały, iż w następstwie przebytego złamania kostki bocznej podudzia prawego w styczniu 2011r. wystąpił pourazowy zanik kości uwidoczniony w radiogramach wykonanych w 2011r. stawu skokowego i stawu kolanowego. W badaniu z dnia 30 sierpnia 2012r. odnotowano istotne zaburzenie wydolności chodu z koniecznością odciążenia kończyny dolnej prawej za pomocą kuli łokciowej, zaniki uda i podudzia, duże ograniczenie ruchów w stawie kolanowym i skokowym prawym oraz cechy kliniczne pourazowego zaniku kości (...). W porównaniu do tego badania wystąpiła zdecydowana poprawa, brak jest cech klinicznych zespołu (...), ruchy kolana są zachowane, nieznaczne zmniejszenie ruchu zgięcia w stawie skokowym prawym z zachowaną stabilnością stawu. Obecnie chód jest wydolny, bez pomocy kuli. Staw kolanowy jest bez wysięku, zwarty, bez cech stanu zapalnego, testy łątkowe są ujemne. Od kilku miesięcy u odwołującego pojawiły się bóle w krzyżach i drętwienie w kończynie dolnej prawej. Badania diagnostyczne ujawniły ześlizg prawdziwy trzonu L5/II st. oraz cechy dyskopatii L5-S1. K. widoczna w łuku jest zaburzeniem kostnienia tego łuku (zaburzenie rozwojowe). Ubezpieczony zaopatrzony jest w pas ortopedyczny lędźwiowy stabilizujący dolny odcinek kręgosłupa lędźwiowego. Mimo istnienia w/w zmian ruchomość czynna kręgosłupa jest dobra, a w badaniu neurologicznym brak jest objawów konfliktu korzeniowego. W szczególności nie występują bólowe i ubytkowe objawy korzeniowe, brak jest zaburzeń czucia, zaburzeń w odruchach. Objaw L. i N.

jest ujemny. Z tych też względów biegłe uznały, iż ubezpieczony nie utracił w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

Ubezpieczony wniósł zastrzeżenia do tej opinii, zarzucając, że opinia jest niepełna. Biegłe z zakresu ortopedii i neurologii całkowicie marginalnie potraktowały schorzenia ubezpieczonego o charakterze internistycznym tj. cukrzyca, nadciśnienie, uszkodzenie wątroby. Ten zakres stanu zdrowia ubezpieczonego w istocie pozostał poza zakresem opiniowania. Wnosił o uzupełnienie opinii biegłych o opinię biegłego z zakresu chorób wewnętrznych (k. 42-43 a.s.).

Biegła sądowa specjalista chorób wewnętrznych J. P. w opinii z dnia 20 sierpnia 2013r. (k.50-52 a.s.)rozpoznała u ubezpieczonego nadciśnienie tętnicze unormowane, cukrzycę typu II insulinoniezależną wyrównaną, zaburzenia gospodarki lipidowej, podejrzenie stłuszczeniowego zapalenia wątroby, kamicy nerkową bezobjawową, stan po złamaniu kostki bocznej prawego podudzia. Biegła podkreśliła, iż zarówno nadciśnienie tętnicze, cukrzyca, kamica nerkowa nie powodują u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Krążeniowo i oddechowo jest również wydolny. Podkreśliła natomiast, iż diagnostyka hepatologiczna jest niepełna. Biegła wskazała, iż w obecnym stanie zdrowia przy wykonywanym zatrudnieniu ubezpieczony może prowadzić dalszą diagnostykę hepatologiczną w ramach czasowej niezdolności do pracy.

W opinii uzupełniającej z dnia 30 września 2013r. (k. 58 a.s.) biegła sądowa specjalista chorób wewnętrznych J. P. sprecyzowała, iż z przyczyn internistycznych ubezpieczony jest zdolny do pracy od 1 marca 2013r. Wskazała, iż brak jest cech dekomensacji wątroby, samo zaś podwyższenie wartości biochemicznych przy wątrobie stłuszczeniowej nie powoduje częściowej niezdolności do pracy.

Opinię biegłej sądowej internisty zakwestionował ubezpieczony, wskazując, że ma bardzo niestabilne ciśnienie krwi. Wskazał, iż jako inżynier elektryk pracuje na wysokościach zatem w jego zawodzie wymagana jest duża sprawność fizyczna i właściwa wydolność krążeniowa. Zdiagnozowana u niego cukrzyca niesie ryzyko utraty przytomności., Chód ubezpieczonego jest utykający, stan jego narządu ruchu wyklucza jego pracę w zawodzie. Praca elektryka wymaga sprawności organizmu, wiąże się z pracą na wysokości, wymaga wchodzenia po drabinach i pomostach (k. 67 a.s.).

Biegła sądowa z zakresu medycyny pracy – A. L. (k. 77-82 a.s.) w opinii z dnia 30 listopada 2013r. stwierdziła, iż ubezpieczony jest nadal okresowo częściowo niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu wynikającej z ogólnego stanu zdrowia. Przewidywany okres niezdolności do pracy to 3 lata. Biegła uznała, iż ubezpieczony w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji inżyniera elektryka, prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie usług elektroinstalacyjnych. Biegła wskazała, iż obecnie z powodu choroby ubezpieczony nie mógł wykonywać pracy, jedynie nadzorował zatrudnionego pracownika i całość zadania. Ubezpieczony ze względu na uraz nogi nie może wejść na drabinę i pracować na wysokości do 3 m, ujawniły się u niego problemy z utrzymaniem równowagi. Występujący obecnie zanik mięśni prawej kończyny dolnej oraz wysokie wartości ciśnienia tętniczego dyskwalifikują go do pracy w usługach elektroinstalacyjnych.

Ubezpieczony w zastrzeżeniach do w/w opinii wskazał, iż biegła w sposób nie budzący wątpliwości nie odniosła się do kwestii, czy w porównaniu ze stanem zdrowia ubezpieczonego sprzed 1 marca 2013r. nastąpiła istotna poprawa, a jeśli tak to z czego ona wynika, czy orzeczenie częściowej niezdolności do pracy do 28 lutego 2013r. było błędne. Opinia w tym zakresie jest niejednoznaczna. Odwołujący podniósł nadto, iż niezdolność do pracy ma u niego charakter trwały i nieodwracalny (k. 93-94 a.s.).

Organ rentowy zakwestionował opinię biegłej z zakresu medycyny pracy. Podniósł, iż biegła nie będąc specjalistą w zakresie występujących u odwołującego patologii, nie wskazała żadnych okoliczności medycznych, mogących uzasadniać stanowisko odmienne od przedstawionego w opiniach dotychczas powołanych biegłych. Biegła przyjęła, iż ubezpieczony musi samodzielnie, jednoosobowo wykonywać prace elektromontera na wysokości. Tymczasem ubezpieczony cały czas zatrudniał pracownika do prac fizycznych na wysokości. Podniósł nadto, iż czynności elektromontera na wysokości można wykonywać z wykształceniem zasadniczym zawodowym- dla inżyniera jest to praca poniżej poziomu kwalifikacji, czego biegła już nie uwzględniła. Ubezpieczony prowadząc działalność

gospodarczą zatrudniał do prostych prac pracowników o niższych od swoich kwalifikacjach. Działalność ta prowadzi nadal i jest w stanie ją prowadzić. Posiada bowiem kwalifikacje nadzoru technicznego (k. 99-100a.s.).

Powołana w sprawie kolejna biegła sądowa z zakresu medycyny pracy R. Z. (1) w opinii z dnia 28 maja 2014r. (k. 149-151 a.s.) stwierdziła, iż w stanie zdrowia ubezpieczonego, zwłaszcza w zakresie narządu ruchu nastąpiła istotna poprawa w porównaniu z dniem 30 sierpnia 2012r. Odbyta rehabilitacja lecznicza w ramach prewencji rentowej ZUS w dniach 20 kwietnia 2012r. do 25 maja 2012r. pozwoliła na stopniową poprawę w zakresie funkcji prawej kończyny dolnej. Obecnie stan poprawy utrzymuje się, chód jest obecnie wydolny i nie wymaga pomocy ortopedycznych. Stwierdzone zmiany w odcinku lędźwiowo -krzyżowym nie skutkują konfliktem korzeniowym, ani odchyleniem w badaniu fizykalnym. Schorzenia internistyczne tj. cukrzyca są wyrównane farmakologicznie i regularnie leczone. Biegła stwierdziła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy począwszy od dnia 1 marca 2013r. , biorąc pod uwagę kwalifikacje w zawodzie inżyniera elektryka oraz wykonywany rodzaj działalności gospodarczej. Ubezpieczony zatrudniał w swojej firmie pracowników: elektryków i ślusarza. Nie ma więc konieczności bezpośredniego wykonywania prostych prac fizycznych, które mogłyby powodować obciążenie narządu ruchu. Ponadto ubezpieczony posiada wykształcenie wyższe i jak wynika zarówno z wywiadu zawodowego, jaki i charakteru prac wykonywanych zgodnie z kwalifikacjami miały one charakter nadzoru nad czynnościami, zlecanymi pracownikom fizycznym.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia czy ubezpieczony jest od 1 marca 2013r. nadal osobą częściowo niezdolną do pracy.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do regulacji zawartej w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 1440), zwanej dalej ustawą emerytalną, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach enumeratywnie wymienionych w tym przepisie (np. w okresie wykonywania zatrudnienia) albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Definicję niezdolności do pracy zawiera przepis art. 12 ust. 1 ustawy emerytalnej, który stanowi, iż niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Po myśli art. 12 ust. 3 tej ustawy emerytalnej, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z mocy art. 13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Orzecznictwo sądowe w kwestii przesłanek nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest już ugruntowane. W wyroku z dnia 10 czerwca 1999 r., II UKN 675/98 (OSNAPiUS 2000)16)624), Sąd Najwyższy wskazał, że ocena istnienia niezdolności do pracy powinna uwzględniać aspekt biologiczny (medyczny) oraz obiektywną możliwość podjęcia przez ubezpieczonego dotychczasowego lub innego zatrudnienia, zgodnie z poziomem jego

kwalifikacji, wykształcenia, wieku i predyspozycji psychofizycznych. O niezdolności do pracy nie decyduje biologiczny stan kalectwa lub choroby, niemający wpływu na zdolność do pracy, lecz koniunkcja niezdolności do pracy z niezdolnością do przekwalifikowania się do innego zawodu. Niezdolność do wykonywania pracy dotychczasowej nie jest wystarczająca do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli wiek, poziom wykształcenia i predyspozycje psychofizyczne usprawiedliwiają rokowanie, iż mimo upośledzenia organizmu możliwe jest podjęcie innej pracy w tym samym zawodzie albo po przekwalifikowaniu zawodowym. Istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy, chociaż w pewnych okresach wymaga czasowych zwolnień lekarskich (vide :wyrok z dnia 14 czerwca 2005 r., I UK 278/04, LEX nr 375618, z dnia 29 czerwca 2005 r., I UK 299/04, OSNP 2006)5-6)93, z dnia 12 lipca 2005 r. II UK 288/04, OSNP 2006 nr 5-6, poz. 99, z dnia 9 marca 2006 r., II UK 98/05, OSNP 2007)5-6, 77, z dnia 18 maja 2006 r., II UK 156/05, Lex Polonica nr 1917665, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2012r., (...) 388)11, Lex 1215135).

Decydującą dla stwierdzenia niezdolności do pracy jest utrata możliwości wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu przy braku rokowania odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Gdy więc biologiczny stan kalectwa lub choroba, nie powodują naruszenia sprawności organizmu w stopniu mającym wpływ na zdolność do pracy dotychczas wykonywanej lub innej mieszczącej się w ramach posiadanych lub możliwych do uzyskania kwalifikacji, to brak prawa do tego świadczenia. Prawa tego nie można w szczególności wywodzić z przewidzianych w art. 13 ustawy emerytalnej przesłanek, a więc: stopnia naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowości przekwalifikowania zawodowego, przy wzięciu pod uwagę rodzaju i charakteru dotychczas wykonywanej pracy, poziomu wykształcenia, wieku i predyspozycji psychofizycznych, bowiem odnoszą się one tylko do ustalania stopnia lub trwałości niezdolności do pracy. Nie mają więc znaczenia, jeżeli aspekt biologiczny (medyczny) wskazuje na zachowanie zdolności do pracy. Obiektywna możliwość podjęcia dotychczasowego lub innego zatrudnienia, zgodnie z poziomem kwalifikacji, wykształcenia, wieku i predyspozycji psychofizycznych może być brana pod uwagę tylko wówczas, gdy ubiegający się o rentę jest niezdolny do pracy z medycznego punktu widzenia, gdyż oba te aspekty muszą występować łącznie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2012 r., (...) 329/11, Lex 1265567).

W świetle wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że ubezpieczony nie jest nadal osobą niezdolną do pracy w rozumieniu rentowym.

W zakresie oceny stanu zdrowia odwołującego w aspekcie jego zdolności do pracy Sąd podzielił w pełni wydane w sprawie opinie biegłych neurolog - K. S. oraz ortopedy – E. M., chorób wewnętrznych- J. P. oraz medycyny pracy Renaty (...), uznając je za jasne i przekonujące. Opinie zostały poparte szczegółowymi badaniami ubezpieczonego oraz analizą zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej. W ocenie Sądu, biegli ci prawidłowo odnieśli dokonane przez siebie ustalenia do poziomu kwalifikacji zawodowych ubezpieczonego i uwzględnili w swej ocenie jego wykształcenie i charakter dotychczas wykonywanej pracy.

Ubezpieczony posiada wykształcenie wyższe. Z zawodu jest inżynierem elektrykiem. Od 1991 roku prowadzi działalność gospodarczą - usługi elektroinstalacyjne.

Jak wynika z opinii wskazanych wyżej biegłych ubezpieczony nie jest niezdolny od 1 marca 2013r. do pracy dotychczas wykonywanej. W stanie zdrowia ubezpieczonego, zwłaszcza w zakresie narządu ruchu nastąpiła istotna poprawa w porównaniu z dniem 30 sierpnia 2012r. Odybta rehabilitacja lecznicza w ramach prewencji rentowej ZUS w dniach od 20 kwietnia 2012r. do 25 maja 2012r. pozwoliła na stopniową poprawę w zakresie funkcji prawej kończyny dolnej. Obecnie stan poprawy utrzymuje się, chód jest wydolny i nie wymaga pomocy ortopedycznych. Stwierdzone zmiany w odcinku lędźwiowo -krzyżowym nie skutkują konfliktem korzeniowym, ani odchyleniem w badaniu fizykalnym. Schorzenia internistyczne tj. cukrzyca są wyrównane farmakologicznie i regularnie leczone. Ubezpieczony jest zdolny do pracy w zawodzie inżyniera elektryka w ramach działalności gospodarczej, którą wykonuje. Wymaga podkreślenia,

iż ubezpieczony zatrudnia w swojej firmie pracowników: elektryków i ślusarza. Nie wykonuje prostych prac fizycznych, które mogłyby powodować obciążenie narządu ruchu. Ubezpieczony nadzoruje prace zatrudnionych pracowników fizycznych.

Zaznaczyć należy, że powołani w sprawie biegli są specjalistami z zakresu wiodących u ubezpieczonego schorzeń, wobec czego ich zgodne opinie, sporządzone w sposób czytelny i staranny, uznać należy za w pełni fachowe i miarodajne jako podstawa do ustaleń faktycznych w sprawie. Obecny stopień zaawansowania dolegliwości ubezpieczonego nie narusza sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym wykonanie pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, co wyklucza możliwość przyznania mu renty z tytułu niezdolności do pracy. Zastrzeżenia ubezpieczonego do opinii biegłych neurologa, ortopedy i internisty nie zawierały argumentów natury merytorycznej, mogących podważyć wnioski końcowe wywiedzione przez tych biegłych lekarzy.

Przypomnieć należy, iż zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartym w wyroku z dnia 6 stycznia 2009r., (...) 125)08, upośledzenie organizmu nie jest wystarczającą przesłanką przyznania renty, w sytuacji gdy mimo tego upośledzenia możliwe jest podjęcie dotychczasowej pracy i systematyczne leczenie schorzenia. W tym miejscu zaznaczyć należy, że dla przyjęcia istnienia niezdolności do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy emerytalnej, nie wystarcza jedynie stwierdzenie określonej choroby, związany z tym ból, czy uczucie dyskomfortu, jak chce tego ubezpieczony, ale konieczne jest ponadto wykazanie, że schorzenie to narusza sprawność organizmu w takim stopniu, że powoduje niezdolność do pracy. Dla uznania ubezpieczonego za niezdolnego do pracy, konieczne było, aby naruszenie sprawności organizmu powodowało co najmniej utratę w znacznym stopniu jego zdolności do pracy, zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostania w stałym leczeniu nie stanowi samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy, chociaż w pewnych okresach wymaga czasowych zwolnień lekarskich (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2005r., (...) 278)04, Lex 375618, z dnia 29 czerwca 2005r., (...) 299)04, OSNP 2006)5-6)93, z dnia 12 lipca 2005r., (...) 288)04, OSNP nr 5-6, poz. 99, z dnia 9 marca 2006r., (...) 98)05, OSNP 2007)5-6)77, z dnia 18 maja 2006r. (...) 156)05, Lex Polonica 1917665, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2012r., (...) 388)11, Lex 1215135).

Sąd nie podzielił opinii biegłej z zakresu medycyny pracy - A. L. w zakresie oceny stanu zdrowia odwołującego. Biegła nie wskazała żadnych okoliczności medycznych, mogących uzasadniać stanowisko odmienne od przedstawionego w opiniach dotychczas powołanych biegłych, ponadto biegła nie uwzględniła, faktu iż ubezpieczony prowadząc działalność gospodarczą zatrudnia do prostych prac fizycznych pracowników.

Podkreślić także trzeba, że ubezpieczony, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, po złożeniu przez biegłego z zakresu medycyny pracy R. Z. (2) nie wniósł do niej żadnych zastrzeżeń, co oznacza, że w pełni ją zaakceptował.

Reasumując - w oparciu o wydane w sprawie opinie biegłych lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii, chorób wewnętrznych, oraz medycyny pracy R. Z. (2) Sąd uznał, że w rozumieniu art. 12 ust. 1 - 3 ustawy emerytalnej ubezpieczony jest zdolny do pracy. Ta okoliczność powoduje, że przesłanki wynikające z art. 57 ust. 1 pkt. 1 powoływanej ustawy nie zostały przez niego spełnione. Nie ma zatem podstaw do skutecznego nabycia przez skarżącego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Mając na uwadze wyżej przytoczone okoliczności i przepisy, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Beata Torbus

ZARZĄDZENIE

1) Odnotować,

2) Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ubezpieczonego,

3) K.. 14 dni od wykonania lub z wpływem

K., dnia 24 października 2014r. SSO B. T.